

DECIZIA CIVILĂ NR.XXXXX
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 27 IANUARIE 2010

S-a luat în examinare recursul declarat de recurenta XXXXXX împotriva sentinței civile nr. XXXXX pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. XXXXX, în contradictoriu cu intimații D.G.F.P. XXXX, A.N.V. București, D.R.A.O.V. XXXXX și D.J.A.O.V. XXXX, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică se- prezintă pentru pârâta intimată Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXX consilier juridic XXXXX, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care consilier juridic XXXXX depune la dosar delegație pentru reprezentarea în cauză a pârâtei intimate Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXXX, decizia nr. XXXXXX privind soluționarea plângerii reclamantei recurente de Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXXX și arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Nemaifiind alte cereri și nici excepții Curtea acordă cuvântul în dezbaterile recursului.

Reprezentanta pârâtei intimate Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXXX solicită fespingerea recursului.

După dezbateri, dar înainte de terminarea ședinței de judecată se prezintă avocatul reclamantei recurente care solicită admiterea recursului.

C U R T E A

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul XXXXX sub nr. XXXXX la data de XXXXX și precizată, reclamanta XXXXX a chemat în judecată pe pârâtele Autoritatea Națională a Vămile București, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXXX, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXXX și a cerut anularea în-parte de Deciziei nr. XXXXX emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXXX și pe cale de consecință anularea Actului constatator nr. XXXXX al Biroului Vamal XXXXX.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că în cursul anului 2002 prin Actul constatator nr. XXXXX s-au stabilit în sarcina sa obligații vamale pentru care s-au calculat accesorii în sumă de XXXXX lei prin Decizia nr. XXXXX emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXXX.

În soluționarea contestației formulate împotriva actului constatator nr. XXXXX și a Deciziei nr. XXXXX, Direcția Generală a Finanțelor Publice

XXXXX prin Decizia nr. XXXXX a admis contestația împotriva Deciziei nr. XXXXX pe care a anulat-o , constatând prescripția dreptului de a mai calcula accesorii, dar a respins contestația cu privire la anularea Actului constatator nr. XXXXX.

Reclamanta a arătat că în condițiile în care a constatat prescripția dreptului de a calcula accesorii înseamnă că și obligațiile principale sunt prescrise.

Prin întâmpinare pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXXX a cerut respingerea acțiunii, invocând excepția de autoritate de lucru judecat cu privire la contestație formulată împotriva Actului constatator nr. XXXXX, cu motivarea că împotriva acestui act administrativ reclamanta a mai formulat contestație în anul 2002, care a fost respinsă prin Decizia nr. XXXXX emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXXX și comunicată la data de XXXXX și pe care reclamanta nu a atacat-o în instanță.

Pentru aceleași considerente și pârâtele Autoritatea Națională a Vămilelor București, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXXX și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXXX au cerut respingerea acțiunii.

Prin sentința civilă nr. XXXXX pronunțată în dosarul nr. XXXXX Tribunalul XXXXX a respins acțiunea formulată de reclamanta XXXXX împotriva pârâților Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXXX, Autoritatea Națională a Vămilelor București, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXXX și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXXX, pentru anularea în parte a Deciziei nr. XXXXX și a Actului constatator nr. XXXXX, fără cheltuieli de judecată.

Pentru a hotăra astfel instanța de fond a reținut că prin Actul constatator nr. XXXXX emis de Biroul Vamal XXXXX s-au stabilit în sarcina reclamantei diferență de drepturi vamale în sumă de XXXXX lei, împotriva actului constatator reclamanta a formulat contestație conform O.U.G. nr. 13/2001, contestația fiind soluționată de Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXXX prin Decizia nr. XXXXX și comunicată reclamantei la data de XXXXX, contestația fiind respinsă.

Reclamanta nu a atacat în justiție această decizie, întrucât creanța stabilită prin actul constatator nu a fost achitată în termen, autoritatea vamală a calculat în sarcina reclamantei accesorii în sumă de XXXXX lei pentru care a emis Decizia nr. XXXXX.

Reclamanta a formulat contestație atât împotriva titlului de creanță -Actul constatator nr. XXXXX cât și împotriva Deciziei pentru accesorii nr. XXXXX.

Prin Decizia nr. XXXXX Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad XXXXX a admis contestația reclamantei împotriva Deciziei nr. XXXXX și a respins-o pentru anularea actului constatator, constatând autoritatea de lucru judecat.

Având în vedere că potrivit art.210 (2) decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și prevederile Ordinului M.F.P nr.519/2005 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 pct.12.4 potrivit căruia prin decizie se poate constata autoritate de lucru judecat atunci când există identitate de obiect, părți și cauză, instanța de fond a constatat legalitatea Deciziei nr. XXXXX emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXXX și a respins ca neîntemeiată acțiunea.

împotriva acestei sentințe a declarat recurs în termen legal reclamanta XXXXX solicitând modificarea sentinței recurate în sensul admiterii acțiunii în contencios administrativ astfel cum a fost formulată cu consecința modificării deciziei nr. XXXXX emisă de D.G.F.P. XXXXX în sensul a se constata că s-a îndeplinit termenul de prescripție a executării silite a obligației stabilite prin actul constatator XXXXX, întrucât din actele depuse în primă instanță a rezultat că nu există nici un dosar de executare silită al D.R.A.O.V. XXXXX pentru debitul stabilit prin actul constatator nr. XXXXX aspect ce conduce la recunoașterea prescrierii executării silite a obligațiilor fiscale în sumă de XXXXX lei.

În drept s-au invocat dispozițiile art. 304 punctul 6, 7,8 și 9 C.pr.civ.

Prin întâmpinarea depusă la dosar intimata D.F.G.P. XXXXX a solicitat respingerea recursului și menținerea ca legală și temeinică a sentinței recurate arătând că în mod corect prima instanță a admis excepția autorității lucrului judecat cu privire la contestația formulată împotriva actului constatator nr. XXXXX emis de Biroul Vamal XXXXX în condițiile în care reclamanta a formulat o asemenea contestație soluționată prin decizia nr. XXXXX ce nu a fost însă atacată de reclamantă, iar în aceste condiții în mod corect D.G.F.P. XXXXX prin decizia nr. XXXXX a respins contestația reclamantei împotriva deciziei XXXXX pentru autoritate de lucru judecat.

Referitor la capătul de cerere privind contestația formulată împotriva deciziei XXXXX referitoare la obligațiile de plată accesorii se arată că prin decizia XXXXX s-a admis contestația reclamantei pentru suma de XXXXX lei reprezentând majorări, dobânzi și penalități de întârziere, reținându-se că dreptul organelor vamale de a stabili aceste obligații accesorii era prescris.

La dosar s-au depus : copia sentinței civile nr. XXXXX a Tribunalului XXXXX, împuternicire avocațială, întâmpinare, delegație și decizia nr. XXXXX a D.G.F.P. XXXXX.

Analizând hotărârea recurată prin prisma motivelor de recurs, a probelor administrate și a dispozițiilor legale incidente inclusiv art. 3041 C.pr.civ. Curtea constată că recursul este neîntemeiată după cum urmează :

Prin acțiunea introductivă, reclamanta XXXXX a solicitat modificarea în parte a deciziei nr. XXXXX emisă de D.G.F.P. XXXXX în sensul admiterii contestației formulată de aceasta împotriva actului constatator nr. XXXXX emisă de Biroul Vamal XXXXX prin care s-au stabilit taxe vamale în sarcina reclamantei în sumă de XXXXX lei, reclamanta arătând în esență că în mod nelegal instituția investită cu soluționarea contestației nu a reținut că sunt prescrise aceste taxe vamale.

Prin decizia atacată, respectiv decizia nr. XXXXX a D.G.F.P. XXXXX s-a respins contestația reclamantei împotriva actului constatator XXXXX emis de Biroul vamal XXXXX pentru suma de XXXXX lei reținându-se faptul că acest act constatator a fost atacat de reclamantă cu contestația înregistrată sub nr. XXXXX la Biroul Vamal XXXXX, soluționată de D.G.F.P. XXXXX prin decizia XXXXX, decizie ce nu a fost contestată de reclamantă la instanța judecătorească competentă astfel încât sunt incidente dispozițiile legale privind autoritatea de lucru judecat.

Prin aceeași decizie nr. XXXXX D.G.D.P. XXXXX a admis contestația reclamantului împotriva deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XXXXX emisă de D.J.A.O.V. XXXXX pentru suma de XXXXX lei reținând că dreptul organelor vamale de a stabili obligațiile accesorii era prescris conform art. 91 aliniatul 1 și 2 din Codul de procedură fiscală.

Reclamanta este nemulțumită de modul de soluționare a contestației formulate împotriva actului constatator nr. XXXXX al Biroului Vamal XXXXX apreciind că în mod nelegal organul investit cu soluționarea contestației nu a reținut ca fiind prescrisă executarea silită a obligației stabilite prin actul constatator nr. XXXXX.

Raportat la susținerile reclamantei Curtea constată că în mod corect organul investit cu soluționarea contestației a reținut prin decizia nr. XXXXX că nu mai poate proceda la analiza actului constatator nr. XXXXX emis de Biroul Vamal XXXXX în condițiile în care reclamanta a formulat anterior contestație împotriva acestui act în baza dispozițiilor O.U.G. nr. 13/2001 iar această contestație a fost respinsă prin decizia nr. XXXXX a D.G.F.P. XXXXX, decizie ce i-a fost comunicată recurenteii la XXXXX conform confirmării de primire depuse la dosar. În condițiile în care reclamanta nu a atacat în fața instanței judecătorești competente decizia XXXXX aceasta nu mai poate ulterior repune în discuție valabilitatea actului constatator XXXXX pe calea unei contestații formulate în baza art. 205 și următoarele din O.U.G. nr. 92/2003 și prin urmare în mod corect s-a reținut autoritatea de lucru judecat în condițiile art. 1201 C.civil cu raportare la art. 166 C.pr.civ.

Reclamanta este nemulțumită de modul de soluționare a contestației sale apreciind că se impunea constatarea ca prescrisă a obligației principale întrucât aceasta are o vechime mai mare decât cea accesorie și de vreme ce accesoriile sunt prescrise tot astfel trebuie procedat și în privința obligației principale.

O asemenea susținere nu poate fi însușită de instanța de recurs, întrucât trebuie să se facă distincția între prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale și prescripția dreptului de a cere executarea silită.

Astfel prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale este reglementată de art. 91 aliniatul 1 din O.U.G. nr. 92/2003 la capitolul II al Titlului VI privind stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat. În fapt, D.G.F.P. XXXXX prin decizia nr. XXXXX a constatat incidența acestor dispoziții legale prin raportare la dreptul organului fiscal de a stabili obligațiile accesorii reprezentând majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente drepturilor vamale de import, dar aceasta nu înseamnă că trebuia și putea să constate ca fiind prescris dreptul organelor vamale de a stabili taxele vamale prin actul constatator nr. XXXXX.

Se observă astfel, pe de o parte faptul că reclamanta nu a invocat prescripția dreptului organului fiscal de a stabili debitul principal ci a invocat prescripția dreptului organului fiscal de a cere executarea silită a creanței principale și sub acest aspect, D.G.F.P. XXXXX nu a fost investit cu o cerere de constatare a aplicării prevederilor art. 91 aliniatul 1 din O.U.G. nr. 92/2003 și în privința debitului principal stabilit prin actul constatator XXXXX. Chiar dacă ar fi fost investit cu o asemenea cerere Curtea constată că, organul investit cu soluționarea contestației având de soluționat atât excepția lucrului judecat cât și pe cea privind prescripția dreptului de stabilire a obligației fiscale principale, ar fi trebuit să soluționeze cu prioritate excepția autorității lucrului judecat aceasta fiind conform art. 166 și 37 aliniatul 1 C.pr.civ, o excepție de procedura absolută și dirimantă, care avea prioritate față de excepția prescripției dreptului de stabilire a obligației fiscale principale.

Față de starea de fapt reținută anterior, Curtea constată că reclamanta nu poate invoca pe calea acțiunii prevăzută de art. 218 C.pr.fiscală decât aspecte legate de nelegalitatea și netemeinicia actelor administrativ fiscale,

respectiv a deciziei nr. 241/2009 a D.G.F.P. XXXXX și a actului constatator nr. XXXXX emis de Biroul Vamal XXXXX iar problema prescrierii dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale, nu face obiectul acțiunii reglementate de art. 218 aliniatul 2 din O.U.G. nr. 92/2003 ci poate face obiectul contestației la executare silită reglementată de art. 172 din O.G. Nr. 92/2003 întrucât excepția privind prescripția dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale reprezintă un incident legat de executarea silită și se invocă pe calea contestației la executare conform dispoziției anterior menționate, prin aceasta nu se mai pune în discuție legalitatea și temeinicia actului de creanță devenit titlu executoriu ci se invocă aspecte de ordin procedural privind executarea silită.

Pentru considerentele de fapt și de drept anterior menționate și văzând și dispozițiile art. 312 aliniatul 1 teza II-a C.pr.civ. Curtea urmează a respinge ca neîntemeiat recursul declarat de reclamantă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE - ÎN
NUMELE LEGII DECIDE:**

Respinge recursul declarat de recurenta XXXXX împotriva sentinței civile nr. XXXXX pronunțată de Tribunalul XXXXX în dosarul nr. XXXXX, în contradictoriu cu intimații D.G.F.P. XXXXX, A.N.V. București, D.R.A.O.V. XXXXX și D.J.A.O.V. XXXXX.
Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică azi XXXXX.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

Primă instanță Tribunalul xxxx

Judecător: